

dant kunde Kommunalbestyrelsen i Allinge-Sandvig ogsaa indse, og den modsatte sig derfor at give Bidrag til Rønne—Allinge-Banen, men de i Banen interesserede Parter truede med at lægge Banens Endestation $\frac{1}{4}$ Mil udenfor Byen, og som Følge deraf vilde den blive endnu daarligere stillet, end den var. Man valgte da det Standpunkt at se at slippe saa billigt som muligt, og denne Billighed resulterede i, at denne fattige Kommune skal yde et Bidrag af 75 à 100,000 Kr. til denne Bane, som faktisk vil bringe Kommunen Skade.

Paa Grund af disse og andre Forhold, som jeg ikke nærmere skal omtale, befinder Kommunen sig faktisk i en Nødtilstand, og derfor henvender den sig til Regeringen og beder om Hjælp. Der er fra Kommunalbestyrelsen indsendt et Andragende om at faa et Tilskud til Havnens Forbedring. Allinge Havn er meget slet. Den er som alle andre bornholmske Havne en Kysthavn, udsprængt i Granitklipperne paa aaben Kyst. Indsejlingsforholdene ere aldeles utaaelige, og Havnen er som Følge deraf ikke konkurrencedygtig. Det er hændet flere Gange, at Skibe, der skulde ind i Havnen med Last, have maattet holde sig udenfor Havnen i en hel Uge, ikke fordi det har været Overhaandsvejr, men fordi Paalandskuling har forhindret dem i at søge Havn. Det er disse uheldige Forhold, denne fattige Kommune nu søger at faa ændrede og beder om Støtte til. Jeg vil til Trods for de advarende Røster, der have lydt mod at komme til Staten med Krav, dog indtrængende bede den højtærede Trafikminister om at se paa denne Kommunes Krav med al den Velvillie, han paa nogen Maade kan, saa at det Tilskud, der er anmodet om, maa blive ydet under den eller anden Form, om ikke straks saa i alt Fald i den allernærmeste Tid.

Birck: Til den højtærede afgaaede Kultusminister, det ærede Medlem fra Kolding (Enevold Sørensen), vil jeg gøre en Bemærkning, som jeg blev afskaaren fra at gøre forleden Dag, om Aarsagen til, at Bevillingen paa 2 Mill. Kr. til Lærertilførsel ikke stemmer med Regnskabet, der viser lidt over 4 Mill. Kr. Han paaviste, at Aarsagen var, at vi havde vedtaget Lærertilførselslovene i Mellemtiden, og fremførte imod mig en i øvrigt berettiget Anke over, at jeg ikke havde husket det. Men der maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har ganske vist sovet, men sovet i ualmindelig godt Selskab, nemlig i hans. Thi Sagen er den, at medens alle

andre Lønningslove, der bleve vedtagne, efter at Finanslovsforslaget var forelagt, bleve opførte paa Tillægsbevillingsloven og saaledes kom med ind under den samlede Bevilling, kom Kultusministeriets Lønningslove ikke ind paa Tillægsbevillingsloven. Som sagt, vi have sovet i Fællesskab, men der er jo ikke gaaet noget Porcelæn i Stykker af den Grund.

Jeg vil gerne med det samme gøre en Bemærkning til den nye Kultusminister angaaende forskellige Andragender, der ere indkomne om Præstetienden. Jeg skal gerne indrømme, at jeg kan se, at mange Præster maa føle sig brøstholdne ved Tiendeloven, for saa vidt de i deres Embedstid faa en mindre Lønning, end de egentlig skulde have, og jeg kunde derfor ogsaa godt forstaa, at det ærede Medlem fra Odense (Halsted), Højres Ordfører i Finansudvalget, støttede disse Andragender. Men jeg har tænkt Spørgsmaalet en hel Del igennem og vil gerne bede den nye Kultusminister alligevel indtage det samme Standpunkt som hans Forgænger, nemlig at afvise Andragenderne. Thi begynder man at røre ved Tiendeloven, begynder man overfor Embedsmænd at komme ind paa, at Tiendnydere, der eventuelt tabe ved Tiendeloven, skulle have Erstatning, vil der rejse sig en saadan Række Erstatningskrav, at man kommer ind i en Sækgade, hvoraf man ikke slipper ud uden store Tab. Derfor vil jeg trods det i og for sig maaske ikke ganske retfærdige deri anmode den højtærede Kultusminister om at fastholde det Standpunkt, hans Forgænger har taget.

Jeg vender mig til den højtærede Konseilspræsident. Jeg beklager, at baade han og den højtærede Indenrigsminister ikke synes at forstaa, at en Grundlovsforandring er den rette Vej, og navnlig ikke synes at forstaa, at de skulle gaa med til Forholdstalsvalgmaaden til Folketinget. Da jeg er fuldstændig enig med min ærede Gruppetælle, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), behøver jeg ikke ved denne Lejlighed at komme videre ind paa Sagen. Men jeg haaber, at de af os, der staa paa Forholdstalsvalgmaaden og tro, at det i alt Fald for Middelstanden er et afgørende Krav, og hele den Vælgerhær, der staar bagved os, ville tvinge Højre til ikke at indgaa paa noget Forlig udenom denne Sag, naar vi skulle have en Grundlovsforandring, saa de Herrer maa forstaa, at her er et Punkt, hvor de maa forhandle med Højre, og hvor de maa bøje sig for Højre. Vi kunne